

ارتباط هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه های علوم پزشکی: یک مطالعه مروری

آرزو داوری نیا مطلق قوچان^۱، رقیه زردشت^۲، زهره محمدزاده تبریزی^{۳*}

۱. کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت های ویژه، عضو هیات علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.
۲. استادیار گروه آموزشی اتاق عمل و هوشبری، مرکز تحقیقات سلامت سالمندان، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.
۳. نویسنده مسئول: کارشناسی ارشد، گروه اتاق عمل و هوشبری، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران.

ایمیل : mohamadzadehtz1@gmail.com

(تاریخ دریافت: 98/03/25 تاریخ پذیرش نهایی: 98/04/15)

زمینه و هدف: پیشرفت تحصیلی دانشجویان از شاخص های مهم در ارزیابی نظام آموزشی است. هوش هیجانی یکی از عوامل موفقیت در محیط های آموزشی، حرفه ای و روابط اجتماعی است و به کمک آن می توان پیشرفت در جنبه های مختلف زندگی فرد را پیش بینی کرد. این مقاله با هدف ارتباط هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان انجام شد.

روش کار: نوع مطالعه حاضر مروری روایتی می باشد. برای یافتن مطالعات انجام شده بانک های اطلاعاتی Google Scholar, Pubmed, web of science, Cochrane, proquest, Magiran, SID با کلید واژه های دانشجوی، عملکرد بالینی، هوش هیجانی، Intelligence Emotional , practice Clinical , Student که در MESH استاندارد شده، در بازه زمانی 2009 تا 2020 بررسی گردیدند.

یافته ها: یافته ها نشان داد که هوش هیجانی در پیشرفت تحصیلی، سازگاری، موفقیت، رشد هوشی، مدیریت فرد، احساسات دیگران و به طور کلی در ادراک عواطف افراد تاثیر گذار است. سطح هوش هیجانی در عملکرد حل مسئله افراد تاثیر داشته و هر چه هوش هیجانی فرد بالاتر باشد، قدرت حل مسئله بیشتر می شود. توانایی حل مسئله تاثیر زیادی بر کنترل تکانه ها، استرس و تنش های دانشجویان دارد.

نتیجه گیری: با توجه به اهمیت هوش هیجانی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان، پیشنهاد می شود برای تقویت هوش هیجانی دانشجویان، آموزش آن به صورت بازی در نقش، تکنیک های تجربی و علمی خلاق و مبتکرانه در محیط های آموزشی مورد توجه قرار گیرد.

کلیدواژگان: هوش هیجانی، پیشرفت تحصیلی، دانشجوی

مقدمه: توانایی مدیریت و فهم هیجانات یکی از مهارت های مهم برای کارکنان حرفه سلامت محسوب می شود. چرا که از

یک طرف می تواند به طور بالقوه باعث افزایش کیفیت مراقبت بیمار محور، بهبود ارتباطات پرستار با بیمار و سایر کارکنان بالینی و نهایتاً افزایش سطوح رضایت مندی در بیماران شود(1). هوش هیجانی نشان دهنده توانایی شناخت، ارزیابی و بیان هیجان ها به نحو صحیح و سازگانه می باشد و همچنین شامل توانایی درک درست محیط انسانی، توانایی تشخیص احساسات خود و دیگران و استفاده از دانش هیجانی برای تسهیل فعالیتهای شناختی، هدایت تفکر و عمل سازگانه است(2). محققان معتقدند که هوش هیجانی یکی از عوامل موفقیت در محیط های آموزشی، حرفه ای و روابط اجتماعی است و به کمک آن می توان موفقیت در جنبه های مختلف زندگی فرد را پیش بینی کرد(3). هدف اصلی از به کارگیری هوش هیجانی، افزایش و ارتقای کیفیت خدمات هست. منشأ هوش هیجانی جدیدترین تحول در علوم روانشناختی، عاطفه، قلب، ادراک و فطرت بوده و حاصل فرآیند تفکر فرد است. در گذشته، محققان عقیده داشتند که هیجان ها، مانع فکر کردن هستند. اما مطالعات اخیر نشان داد هیجان ها کلید فکر کردن بوده و بر نحوه تفکر، احساس و رفتار، تأثیر دارند(4). یکی از شاخص های مهم هوش هیجانی واکنش فرد به فشار روانی است. باور همگانی بر این است که اگر فرد از لحاظ هیجانی، با هوش باشد، به طور موثری می تواند پاسخ های هیجانی را متوازن سازد و به این ترتیب خود را از آثار مخرب فشار روانی محافظت نماید(5). در واقع هوش هیجانی به معنای توانایی درک، کنترل و ارزیابی احساسات می باشد(6، 7) مایر و پیتز سالوی اولین کسانی بودند که در سال 1299 اصطلاح هوش هیجانی را در چندین مقاله مطرح نمودند(8). هوش هیجانی شامل سه مولفه: 1- ارزیابی و بیان هیجانات در خود و دیگران 2- تنظیم هیجانات در خود و سایرین 3- کاربرد هیجانات برای تسهیل تفکر و اندیشه می باشد(9). به بیان دیگر هوش هیجانی زنده نگه داشتن امید در شرایط مختلف، همدلی با دیگران، شنیدن احساسات دیگران،

نادیده انگاشتن پاداش های کوچکتر، برای به دست آوردن پاداش های بزرگتر است(10). یکی از کاربردهای هوش هیجانی استفاده از آن در زمینه تعلیم و تربیت و برنامه های یادگیری اجتماعی است زیرا در قرن بیست و یکم علاوه بر توجه به رشد شناختی و پیشرفت تحصیلی می بایست به رشد هیجانی و عاطفی دانش آموزان و دانشجویان توجه نموده و آنها را برای همکاری و مشارکت در تصمیم گیری های مسئولانه، مقاومت در برابر فشار گروهی همسالان و نفوذ وسایل ارتباط جمعی آماده نمود(9). از جمله مهمترین های نگرانی های استادان، مسئولان دانشگاه و خانواده های دانشجویان، وضعیت تحصیلی و جلوگیری از افت تحصیلی دانشجویان است(11).

مطالعات نشان داده اند که هوش هیجانی با موفقیت در مراقبت های بهداشتی مرتبط می باشد(12). پژوهش های چندی در ارتباط با رابطه پیشرفت تحصیلی و هوش هیجانی انجام شده است(11، 13). پژوهشی با عنوان ارتباط خودکارآمدی، تفکر انتقادی، سبک های تفکر و هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری به این نتیجه دست یافت که این عناصر با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت و معنی دار داشتند و هوش هیجانی توانست حدود ۳۹ درصد از پیشرفت تحصیلی را پیشبینی کند(4). پژوهش دیگری نشان دهنده هوش هیجانی متوسط در بین دانشجویان بود و بیان کرد که ارتباط آماری معناداری بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی وجود دارد(13) در حالی که در پژوهش احسانی و همکاران نتایج نشان دهنده ارتباط آماری معنادار بین هوش هیجانی و وضعیت تحصیلی بود(11) دانشجویان، برحسب موقعیت، نیازها، شایستگی های فردی و شخصیتی، اهداف متفاوتی از پیشرفت تحصیلی دارند. از سوی دیگر، رفتن به دانشگاه، انتقال مهمی در زندگی محسوب می شود زیرا فرد با چالش های مختلفی از قبیل ایجاد روابط اجتماعی جدید و مواجهه با انتظارات تحصیلی رو به روست(14). چالش های دوران

هوش هیجانی:

هوش هیجانی موضوعی نوظهور می باشد که مورد علاقه دانشگاهیان، تاجران و مراقبین سلامت می باشد (15). هوش هیجانی، به سه طبقه ی ارزیابی هیجانات، تنظیم هیجانات و استفاده از هیجانات در حل مسایل تقسیم می شود. گلמן معتقد است که هوش هیجانی جنبه ای از هوش است که در دستیابی افراد به موفقیت در ابعاد مختلف زندگی، بیشتر از هوش شناختی نقش دارد. بار -آن معتقد است که هوش هیجانی در اغلب اوقات، رشد می یابد و می توان آن را با استفاده از آموزش، برنامه ریزی و درمان، گسترش داد (16). مطالعات نشان داده اند که هوش هیجانی مربوط به موفقیت تحصیلی و حرفه ای است و به عملکرد مبتنی بر شناختی بیش و بالاتر از سطح قابل انتساب به هوش عمومی کمک می کند (17). هوش هیجانی نشان دهنده توانایی شناخت، ارزیابی و بیان هیجان ها به نحو صحیح و سازگارانه میباشد و همچنین شامل توانایی درک درست محیط انسانی، توانایی تشخیص احساسات خود و دیگران و استفاده از دانش هیجانی برای تسهیل فعالیت های شناختی، هدایت تفکر و عمل سازگارانه است. از نظر مایر و همکاران، توانایی ها و مهارتهای هوش هیجانی شامل چهار حوزه: توانایی ادراک هیجان، استفاده از هیجان برای تسریع فکر، فهم هیجانات و مدیریت هیجان می باشد. به دلیل اینکه هوش هیجانی بر توانایی افراد برای مقابله موثر با فشارها و مطالبات محیطی اثر میگذارد، این ادعا وجود دارد که این مقوله عامل مهمی در تعیین موفقیت های زندگی و بهبود روانشناختی است (2).

هوش هیجانی به عنوان مجموعه ای از توانایی ها، شایستگی های غیر شناختی و مهارتهایی که بر توانایی فرد در موفقیت بر فشارها و چالش های محیطی تأثیر می گذارد تعریف شده است (18). بار آن نظریه پردازی است که هوش هیجانی را به عنوان مجموعه ای از ظرفیت ها، قابلیت ها و

دانشجویی می تواند منابعی از اضطراب را برای آنها فراهم آورده و سلامت آنها را به خطر اندازد و باعث افت تحصیلی گردد (9). بنابراین با توجه به اهمیت هوش هیجانی در پیشرفت تحصیلی و عملکرد بالینی افراد به ویژه دانشجویان علوم پزشکی که مسئول ارائه مراقبت با کیفیت به بیماران بوده و با حیات و ایمنی بیماران سرو کار دارند و نیز تفاوت در نتایج به دست آمده از ارتباط هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی، این مطالعه با هدف ارتباط هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان علوم پزشکی انجام شد.

روش کار:

این مطالعه از نوع مرور روایتی است. برای یافتن مطالعات انجام شده با جست و جو در پایگاه های داخلی، SID، Magiran, Google Scholar, فارسی دانشجو، عملکرد بالینی، هوش هیجانی و در پایگاه های انگلیسی Pubmed, web of science, proquest, Cochrane Intelligence Emotional Clinical practice, Student Academic Performance, Academic Test Performance, Academic Test Scores, Educational Test Performance, Educational Test Scores که در MESH استاندارد شده بودند به تنهایی و با عمل گرهای AND و OR در بازه زمانی 2009 تا 2020 جست و جو شدند. تعداد 56 مقاله در این حیطه به دست آمد که در نهایت تعداد 24 مقاله مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها:

بر اساس داده های به دست آمده از بررسی 24 مقاله مرتبط از متون مربوطه، نتایج نشان دهنده تأثیر مثبت هوش هیجانی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان بود. لذا ابتدا، پیرامون اصول و پایه های هوش هیجانی توضیحاتی داده و سپس به نقش آن در پیشرفت تحصیلی می پردازیم.

مهارت های غیرشناختی میداند که توانایی های فرد را در برخورد موفقیت آمیز با مقتضیات و فشارهای محیطی افزایش می دهند. اولین مقیاس هوش هیجانی بار - آن در سال 1980 با طرح این سؤال که چرا بعضی مردم نسبت به بعضی دیگر در زندگی موفقترند آغاز گردید. وی در این سوال مؤلفه های این مفهوم را تعریف و اندازه ای از هوش غیر شناختی فرد را ارائه نمود و پس از 17 سال تحقیق اولین مقیاس هوش هیجانی ساخته شد. وی هوش هیجانی را در پنج مقوله ی کلی تعریف میکند: 1- بهره ی هیجانی درون فردی؛ 2- بهره ی هیجانی بین فردی؛ 3- بهره ی هیجانی قابلیت سازشیافتگی؛ 4- بهره ی هیجانی مدیریت تنیدگی؛ 5- بهره ی هیجانی خلق عمومی. از نظر بارآن کارکردهای هیجانی و اجتماعی در نهایت باید به احساس بهزیستی و رفاه بینجامد که یکی از پیش نیازهای اصلی آن سازگار شدن بسنده با جامعه و محیط است بگونه ای که فرد در عین حفظ استقلال و فردیت خود با مقتضیات و هنجارهای مورد نظر آن سازش یابد(19).

اهمیت هوش هیجانی در حرفه های علوم پزشکی:

پرستاران باید مهارت تفکر انتقادی و عاطفی را در مورد چگونگی تصمیم گیری دقیق برای ارائه خدمات با کیفیت بالا و درک احساسات بیماران و خانواده هایشان را داشته باشند(20). یافته های تحقیقات نشان داده که هوش هیجانی یک مهارت قابل یادگیری بوده و به واسطه تمرین و یادگیری کسب می شود و می توان با دادن آموزش مناسب سطح کمی و کیفی آنرا بهبود بخشید به طوریکه در کشور آمریکا سالانه بیش از 50 بلیون دلار جهت آموزش کارکنان هزینه می گردد که بخش قابل توجهی از آن به قابلیت ها و مهارت های هیجانی و اجتماعی تخصیص می یابد. افراد با هوش هیجانی بالاتر نسبت به افراد با میزان هوش هیجانی پایین تر، از توانایی بهتری برای اداره کردن و مدیریت برخوردار هستند(21). بخشی از هوش هیجانی یک ظرفیت غریزی است ولی بخشی دیگر از طریق تجارب

انسانی کسب می شود که این بخش را می توان با تلاش و کوشش و تمرین و تجربه به وسیله روان درمانی، تفکر، افزایش آگاهی، مشاوره و مربیگری ارتقا بخشید(22). افرادی که از هوش هیجانی بالاتری برخوردارند عواطف خود و دیگران را به وضوح درک می کنند، قادر به مدیریت عواطف می باشند و به همین دلیل نیز با مشکلات به طور کارآمدی برخورد نموده و ارزیابی مثبتی از خود و محیط اطراف خود دارند(23).

پیشرفت تحصیلی:

زندگی تحصیلی یکی از ابعاد مهم زندگی فردی است که بر سایر ابعاد زندگی تاثیر فراوان دارد. ازین رو پیشرفت تحصیلی و جلوگیری از افت تحصیلی دانشجویان یکی از مهمترین نگرانی های مسئولان آموزشی دانشگاه ها، دانشجویان و خانواده های آن ها محسوب می شود(13). پیشرفت تحصیلی دانشجویان یکی از شاخص های مهم در ارزیابی نظام آموزشی است و تمام کوشش های این نظام برای جامعه ی عمل پوشاندن به این امر است(24). نقطه مقابل پیشرفت تحصیلی افت تحصیلی است که بر اساس مطالعات متعدد، تاثیرات به سزایی در سرنوشت فرد داشته و همچنین هزینه ی گزافی به خانواده و جامعه تحمیل می کند(11). پیشرفت تحصیلی به عنوان متغیر وابسته، تحت تاثیر یک عامل نیست بلکه عوامل متعددی بر روی آن تاثیر دارند. تحقیقات نشان میدهد که عوامل آموزشی و فردی با ماهیت شناختی و اجتماعی بیشترین تاثیر را بر پیشرفت تحصیلی دارند(24). به منظور پیش بینی وضعیت تحصیلی دانشجویان، تعیین ملاکها و متغیرهای مناسب، از جمله عمده ترین حوزه های پژوهشی است که محققان علوم تربیتی و روانشناسی در آن فعال می باشند(25). پیشرفت تحصیلی به توانایی آموخته شده یا اکتسابی فرد در موضوعات آموزشگاهی اطلاق میشود که از طریق آزمونهای فراگیری استاندارد شده یا آزمونهای معلم ساخته اندازه گیری میشود(26).

بحث و نتیجه گیری:

هوش هیجانی نقش بالقوه مهمی در آموزش پرستاری دارد. توجه به هوش هیجانی در ارائه مراقبت با کیفیت حائز اهمیت است و ضرورت پرورش این بعد متناسب با مقطع تحصیلی دانشجویان در آموزش پرستاری در ارتقاء سیستم مراقبتی به سوی بهبود ارائه خدمات میتواند مؤثر باشد (27). نتایج مطالعه ای که در سال 93 با عنوان ارتباط بین هوش هیجانی و وضعیت تحصیلی در دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل انجام شد، نشان داد که بین هوش هیجانی و وضعیت تحصیلی رابطه معناداری وجود نداشت و نمره کل هوش هیجانی در دختران به طور معناداری بیشتر از پسران بود (11). قادری و همکارش مطالعه ای با عنوان بررسی ارتباط هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه های شهر جیرفت در سال 92 انجام دادند. نتایج این مطالعه نشان داد که پیشرفت تحصیلی دانشجویان در حد متوسط قرار دارد و ارتباط آماری معنی داری بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی مشاهده گردید (13). نتایج مطالعه طهرانی و همکاران نیز نشان دهنده ارتباط آماری معنادار بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی بود. همچنین در این مطالعه بین هوش هیجانی با ترم تحصیلی نیز ارتباط آماری معناداری مشاهده شد (9). نتایج مطالعات دیگر نیز نشان دهنده ارتباط آماری معنادار بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی بودند (8). (24) نتایج مطالعه تمنایی فر و همکاران با عنوان رابطه هوش هیجانی، خودپنداره و عزت نفس با پیشرفت تحصیلی که بر روی 400 نفر از دانشجویان کارشناسی انجام شد، نشان داد که ارتباط آماری معناداری بین هوش هیجانی و پیشرفت تحصیلی وجود ندارد (26).

آموزش مهارت های مربوط به هوش هیجانی میتواند هم در درازمدت و هم در کوتاه مدت باعث افزایش موفقیت تحصیلی دانشجویان شود. در محیط های دانشگاهی در

کنار توجه به هوش و استعداد های شناختی، با گنجاندن مفهوم هوش هیجانی در برنامه آموزشی دانشجویان در قالب جلسات آموزشی مهارت های اجتماعی و مهارت های زندگی در خصوص ارتقای سطح رشد هیجانی، اجتماعی فراگیران اقدامات عملی انجام داد و به آنان کمک نمود تا بهتر با فشار های تحصیلی و اجتماعی مقابله کنند و کمتر دچار افت تحصیلی گردند (22). با توجه به آن چه از مطالعه مقالات انجام شده به دست آمد، با در نظر گرفتن اهمیت هوش هیجانی باید آن را به طور بنیادی در متن هر نوع تعلیم و تربیت مرتبط با وزارت بهداشت قرار داد و جهت اجرای کامل آن به طور موثر باید فرصت کافی در اختیار دانشجویان قرار گیرد (28) تا از طریق بازی در نقش، تکنیک های تجربی و علمی خلاق و مبتکرانه یاد بگیرند. تکامل این مهارت در دانشجویان بالینی باید به سه دلیل برنامه ریزی شود: 1- دانشجویان باید از هیجانات رایج موجود در محیط بالین آگاه شوند 2- دانشجویان بتوانند به نحو صحیح و شایسته هیجانات مناسب تولید نمایند 3- دانشجویان باید بتوانند در محیط های کاری شلوغ و با هرج و مرج به نحو صحیح ارائه مراقبت نمایند (29). باید محیط یادگیری را برای بهبود هوش هیجانی دانشجویان به وجود آورد و مدرسین نسبت به آموزش مهارت های هوش هیجانی جهت افزایش عملکرد بالینی اقدام نمایند (28). لذا برنامه ریزی اساسی توسط مسئولان مرتبط برای ارتقای سطح هوش هیجانی در جهت بهبود عملکرد بالینی دانشجویان ضرورت دارد. بنابراین توصیه می شود دانشگاه ها، با جذب روانشناسان خبره، کارگاه ها و سخنرانی های مناسب جهت ارتقای مهارت ها و توانایی های هیجانی دانشجویان برگزار نمایند، همچنین برنامه ریزی و ارائه خدمات آموزشی مناسب برای بالا بردن بیشتر هوش هیجانی دانشجویان، پیشنهاد میشود. در این میان نقش خانواده ها و نیز سیاستگذاری جامع برای تقویت انگیزه در دانشجویان و ارتقای هوش هیجانی آنان در سطح دانشگاه ها و همچنین بررسی نمودن وضعیت پیشرفت تحصیلی

تعارض منافع: هیچ گونه تعارض منافی توسط نویسندگان بیان نشده است.

دانشجویان و برنامه ریزی در جهت حل مشکلات آنان با هماهنگی استادان و خانواده ها، به عنوان استراتژی های اثربخش تلقی می شود.

منابع مالی: این مقاله هیچ گونه حمایت مالی ندارد.

منابع

1. Sirati M. On the relationship between emotional intelligence and demographic variables in nurses. *Journal Mil Med*. 2013;15(1):87-94.
2. Namazi A, Alizadeh S, Kouchakzadeh-Talami S. The correlation between general health, emotional intelligence and academic achievement together on midwifery students. *Journal of Clinical Nursing and Midwifery*. 2015;4(2):20-8.
3. Mohammadi A, Mojtahedzadeh R, Shamsi A. Investigating the Relationship between Emotional Intelligence and Academic Achievement in Anesthesiology and Operating Room Students of Tehran University of Medical Sciences. *Journal of Payavard Salamat*. 2019;13(4):281-290.
4. Vahedi S, Marandi Heydarlou M, Imanzadeh A. The relationship between emotional intelligence and critical thinking in nursing students of Tabriz University of Medical Sciences. *Development Strategies in Medical Education*. 2015;2(1):47-57.
5. Tehrani TH, Kabir NK, Sheraghi F. The relationship between emotional intelligence, mental health and academic achievement in Neyshabour nursing students. *Scientific Journal of Hamadan Nursing & Midwifery Faculty*. 2012;20(3):35-45.
6. Pop-Jordanova N, Stoimenova E. Emotional Intelligence and Big-Five Personality Factors in Female Student Sample. *Prilozi / Makedonska akademija na naukite i umetnostite, Oddelenie za biološki i medicinski nauki = Contributions / Macedonian Academy of Sciences and Arts, Section of Biological and Medical Sciences*. 2014;35:59-66.
7. Musonda A. Algebraic competences and emotional intelligence of first year Bachelor of Science in Mathematics and Science Education students at the Copperbelt University in Zambia. *Tuning Journal for Higher Education*. 2017;5(1):171-95.
8. kia a, heydari a. The Relationship between Emotional Intelligence and Academic Achievement among Students. *Quarterly Journal of Social Development (Previously Human Development)*. 2016;11(1):53-72.
9. T. Hasan Tehrani MS, N. Karami Kabir MS, F. Sheraghi PD. The Relationship between Emotional Intelligence, Mental Health and Academic Achievement in Neyshabour Nursing Students. *Avicenna Journal of Nursing and Midwifery Care*. 2012;20(3):35-45.
10. Ghaderi M, Aeine Heidari A, Pachang M. Relationship Between Emotional Intelligence And Academic Achievement Of Students In Jiroft Universities In 2013. *Educational Development of Judishapur*. 2014;5(2):137-47.

11. Ehsani M, Sabarad L, Jahanian I, KHeirkhah F. The relationship between emotional intelligence and academic achievement in the dental students of Babol medical university. Educational Development of Judishapur. 2014;5(1); 80-87.
12. Partido BB, Stafford R. Association Between Emotional Intelligence and Academic Performance Among Dental Hygiene Students. Journal of Dental Education. 2018;82(9):974-9.
13. Ghaderi M, Shamsi A. The correlation between emotional intelligence and mental health among students of Jiroft city. Journal of Health Promotion Management. 2015;5(1):62-72.
14. Keshavarzi Arshadi F. Study into the Impact of Identity Style and Emotional Intelligence on Academic Performance and Motive Achievement. 2009.4(13).
15. Beauvais AM, Brady N, O'Shea ER, Griffin MT. Emotional intelligence and nursing performance among nursing students. Nurse education today. 2011;31(4):396-401.
16. Beirami M, Gharibi H, Hashemi T, GHolizedeh Z. Predicting Students Emotional Intelligence Based on Demograohic Factors. Journal of Clinical Psychology Andishe va Raftar. 2010;4(14): 75-64.
17. Chew BH, Zain AM, Hassan F. Emotional intelligence and academic performance in first and final year medical students: a cross-sectional study. BMC medical education. 2013; 13:44.
18. Allen DE, Ploeg J, Kaasalainen S. The relationship between emotional intelligence and clinical teaching effectiveness in nursing faculty. Journal of professional nursing : official journal of the American Association of Colleges of Nursing. 2012;28(4):231-40.
19. Parsamehr M, heddat e. The Relationship between Emotional Intelligence and Social Adjustment of Students. Quarterly Journal of Social Development (Previously Human Development. 2017; 11(2)65-94.
20. Kaya H, Senyuva E, Bodur G. The relationship between critical thinking and emotional intelligence in nursing students: A longitudinal study. Nurse education today. 2018;68:26-32.
21. Ghaderi M, Shamsi A. The relationship between emotional intelligence and job involvement among hospital nurses. Quarterly Journal of Nersing Management. 2013;2(3):8-15.
22. Fathi-Azar E, Hosseinzadeh M, Rahmani F. Relationship between emotional intelligence and academic achievement in Iranian university students: A meta-analysis. Development Strategies in Medical Education. 2014;1(2):1-8.
23. Noughani F, Bayat RM, Ghorbani Z, Ramim T. Correlation between emotional intelligence and educational consent of students of Tehran University of Medical Students. 2015 .
24. Mohammadi A MR, Shamsi A. Investigating the Relationship between Emotional Intelligence and Academic Achievement in Anesthesiology and Operating Room Students of Tehran University of Medical Sciences. 2019;4(13):281-90.

25. Homaie R, Haidari A ,Bakhtiarpoor S, Borna MR. the relationship of cognitive Intelligence, Emotional IntelligenceT Academic Histories, Achievement Motivation and Demographical Variables whit Academic Performance in Students of islamic azad university ahvaz branch. Journal of Social Psychology 2009;4(12).
26. Tamanaifar MR, Sedighi Arfai F, Salami Mohammad Abadi F. The Relationship of Emotional Intelligence, Self Concept and Self Esteem to Academic Achivenment. Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education. 2011;16(2):99-113.
27. Hasanpour M, Ghaedi Heidari F, Hasanzadeh A. Emotional intelligence of nursing students in different educational levels. Journal of Nursing Education. 2017;6(2):33-40.
28. Vanaki Z, Heidari M, Shahbazi S. Today nursing need for emotional intelligence: Integrative review of literature .Quarterly Journal of Nursing Management. 2012;1(3): 55-64.
29. Noferesti A, Moine AGF. Emotional Intelligence and Creativity in University Students. 2011. 7(26): 175-185.

The Relationship between Emotional Intelligence and Academic Achievement in Medical University Students: A Review Study

Davarinia Motlagh Quchan Arezoo¹, Zardosht Roghayeh², Mohamadzadeh Tabrizi Zohreh^{3*}

1. MSc in Critical Care Nursing, Faculty Member of Paramedicine School, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran.
2. Assistant Professor, Department of operative room and anesthetics, Iranian Research Center on Healthy Aging. School of paramedical, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran.
3. **Corresponding Author:** M.Sc, Department of Operating room, Faculty of Paramedical Sciences, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran

E-mail: mohamadzadehtz1@gmail.com

(Received: June 15, 2019 Accepted: July 06, 2019)

Background and Aim: Academic achievement of students is one of the important indicators in evaluation of educational system. Emotional intelligence is one of the factors of success in educational, professional and social environments and it can predict the progress in different aspects of one's life. This article aimed to investigate the relationship between emotional intelligence and academic achievement of students..

Methods: The present study is a narrative review. To find out the studies of SID with the keywords Student, Clinical Performance, Emotional Intelligence, Emotional Intelligence, Clinical Practice, Student, standardized at MESH, see the Google Scholar, Cochrane, Proquest, Magiran, Web databases. The 2009 to 2020 intervals were reviewed.

Results: Findings showed that emotional intelligence influences academic achievement, adaptation, success, intelligence development, self-management, feelings of others, and in general, perceptions of individuals' emotions. Emotional intelligence levels affect problem solving performance and the higher one's emotional intelligence, the greater the problem solving power. Problem solving ability has a great impact on the control of impulses, stress and stress of students.

Conclusion: Given the importance of emotional intelligence on students 'academic achievement, it is suggested to enhance students' emotional intelligence through its role-playing, creative and experimental scientific and innovative techniques in educational settings.

Keywords: Emotional Intelligence, Academic Achievement, Student